

Norske Filmbyråers Forening
Norwegian Filmdistributors' Association

Øvre Slottsgate 12, N-0157 Oslo
Tlf.: (+47) 22 42 48 44, Fax: (+47) 22 42 30 93
E-post: kristin.hoenvoll@norskefilmbyraaersforening.no
Org.nr.: 971 278 919

KULTURDEPARTEMENTET

v/ekspedisjonssjef Nina Økland
Epost: postmottak@kud.dep.no

Vår ref: GP

Deres ref: 07/1758 ME/M2 KRD:elt

Dato: 30. april 2013

**Høringsuttalelse til
«Utkast til lov om beskyttelse av mindreårige mot skadelige bildeprogram»**

Vi viser til brev av 31. januar 2013 fra Kulturdepartementet.

Vi har lest det omfattende utkastet til loven og har flere merknader, men vil, før vi går inn på de konkrete forslagene til ny lov fra pkt. 8 (s. 58) bare kommentere noe av bakgrunns materialet i punktene før dette, og gi noen innledende kommentarer for øvrig.

Selv om departementet har registrert betydelige endringer i folks – og særlig barn og unges – medievaner, virker det ikke som man har tatt helt inn over seg den internasjonaliseringen og tilgjengeliggjøringen av levende bilder som har skjedd og skjer i økende grad. Noe som gjør kontroll til en stadig større og nesten umulig utfordring.

Det tegnes et allerede foreldet bilde av hvordan barn (og voksne) konsumerer levende bilder. Via setup-bokser, dekodere og direkte fra smart-TV og ulike former for «tablets», ikke minst fra internett (også fra TV-selskapenes egne nettsider) kan film, serier og programmer ses til enhver tid, online eller offline. Tilgangen på levende bilder er derfor stadig enklere, både på lovlig og – dessverre – på ulovlig vis (ulovlig nedlasting/piratkopiering). Stadig færre ser på tradisjonell, lineær TV, og ordningen med «vannskille» for visningstidspunktene får derfor mindre betydning.

Det hevdes at opplevelsen på kino er sterkere enn på TV eller andre skjermer. Størrelsen på TV-skjermer øker (og prisen synker) og kvaliteten på såkalt «hjemmekino» nærmer seg på mange måter opplevelsen i en kinosal (selv med 3D), selv om påvirkningen fra antall personer i salen stort sett ikke er den samme.

Medlemmer:

Actionfilm, Arthaus, Euforia Film, Europafilm, Fidalgo Filmdistribusjon, Nordisk Film Distribusjon, Norsk Filmdistribusjon, Scanbox Entertainment Norway, SF Norge, The Walt Disney Company Nordic, Tour de Force, Twentieth Century Fox Norway & United International Pictures

Norske Filmbyråers Forening
Norwegian Filmdistributors' Association

Øvre Slottsgate 12, N-0157 Oslo

Tlf.: (+47) 22 42 48 44, Fax: (+47) 22 42 30 93

E-post: kristin.hoenvoll@norskefilmbyraaersforening.no

Org.nr.: 971 278 919

Kulturdepartementet – side 2

Vi er ikke uenige i at det for barn og unge bør være en viss kontroll og anbefaling. Spørsmålet er *hvem* som skal sette anbefalte grenser (også kalt «sensur») og hvem som skal vurdere barns modenhet i forhold til anbefalingene, og hvem som skal håndheve slike aldersgrenser (i den grad det er mulig).

En samordning av aldersgrenser innenfor det norske språk- og kulturområdet og på ulike medieplattformer (konvergens), og en mest mulig ensrettet lovgivning og praksis er vi enige i bør komme, men er (som sagt) usikre på i hvilken grad dette vil gi virkelig beskyttelse.

Kommentarer til selve lovutkastet (punkt 8).

Vi vil i fortsettelsen gi kommentarer til hvert enkelt punkt i departementets forslag til ny lov. Der vi ikke har kommentert eller bemerket noe har, vi ingen spesielle kommentarer.

8.1 Innledning.

Vi er altså ikke uenige i at det kan være nødvendig å forsøke å beskytte mindreårige mot mulig skade, men skeptiske til om det er mulig å fange opp alle bildeprogrammer som omfattes av lovens virkeområde, siden det i vår medievirkelighet vil være mulig å få tilgang på bildeprogrammer som ikke nødvendigvis kommer gjennom norskkontrollerte kanaler og derfor heller ikke vil ha en aldersgrense i henhold til dette lovforslaget.

8.2 Formål.

Det er lovens hensikt å beskytte mot «*antatt skade*». I bakgrunnskapittelet (1.1.) i innledningen nevnes «*risiko for alvorlig skade*» og i 1.3.5 (om AMT-direktivet) innhold som i «*alvorlig grad kan skade mindreåriges fysiske, psykiske eller moralske utvikling*» (spesielt m.h.t. fjernsynssendinger og betalingstjenester).

Barnekonvensjonens artikkel 17, bokstav e) pålegger medlemsstatene et ansvar for å «*beskytte barn mot informasjon og stoff som er skadelig for barns velferd*», samtidig som barns ytringsfrihet skal ivaretas (1.3.4). I film- og videogramloven (§ 5) går det frem at aldersvurderinger skal legge avgjørende vekt på om en film kan «*påvirke sinn eller rettsomgrep på en skadelig måte*» (4.2).

Medlemmer:

Actionfilm, Arthaus, Euforia Film, Europafilm, Fidalgo Filmdistribusjon, Nordisk Film Distribusjon, Norsk Filmdistribusjon, Scanbox Entertainment Norway, SF Norge, The Walt Disney Company Nordic, Tour de Force, Twentieth Century Fox Norway & United International Pictures

Norske Filmbyråers Forening Norwegian Filmdistributors' Association

Øvre Slottsgate 12, N-0157 Oslo

Tlf.: (+47) 22 42 48 44, Fax: (+47) 22 42 30 93

E-post: kristin.hoenvoll@norskefilmbyraaersforening.no

Org.nr.: 971 278 919

Kulturdepartementet – side 3

Alt dette mens det i oppsummeringen (3.6) står at et slikt system for beskyttelse fortrinnsvis må baseres på «skjønsmessige kriterier og erfaringsbasert kunnskap om barn og medier, samt den til enhver tid gjeldende samfunnsnorm». Litt av en oppgave, som i de aller fleste tilfeller er tenkt tillagt «bildeprogramdistributør» - bortsett fra når det gjelder kinodistribusjon, der er det bare Medietilsynet som er tilkjent denne kompetansen. Dette kommer vi tilbake til senere.

8.3.1 Virkeområde. Generelt.

Departementet legger her til grunn at skadevirkningene av audiovisuelt innhold i utgangspunktet ikke er avhengig av formidlingsmåte, og ønsker et mer medie-uavhengig kontroll- og beskyttelsessystem. Dette kan virke selvmotsigende i forhold til at det senere (8.6.3.1) legges vekt på at den typiske visningssituasjonen på kino (med stort lerret, mørk sal, kraftig lydanlegg og eventuelt 3D) gjør kinoen til «et særlig virkningsfullt medium», og – igjen – at dette er det eneste området som skal underlegges forhåndskontroll av Medietilsynet (som før).

8.3.2 Saklig virkeområde.

Her gir departementet til en viss grad uttrykk for at nasjonal regulering ikke gir full beskyttelse mot skadelig medieinnhold. Vår oppfatning er at dette vil gjelde i stadig større grad og det kan virke naivt å tro at et bransjeorgan (som foreslås opprettet) på noen som helst måte kan forhindre dette.

8.3.2.1 Tilgjengeliggjøring for allmennheten.

Beskyttelsesloven er tenkt rettet mot selve *tilgjengeliggjøringen* av bildeprogrammene (for allmennheten). Ikke bare av visning av kinofilm. Her er det viktig å avklare hvem som har ansvaret (selv om det står at «det har ingen betydning hvem som tilgjengeliggjør»). Er det produsent/rettighetshaver, distributør eller den som står for teknologien (*overføringen*)?

8.3.2.4 Fremvisning ved allmenn sammenkomst.

Selv om det her – igjen – slås fast at det er Medietilsynet som er satt til å utøve den statlige forhåndskontrollen (hvorfor må den være statlig?), der en kinofilm vil være et typisk eksempel på en slik fremvisning, finnes det tydeligvis andre former for «allmenn sammenkomst» der for eksempel et videogram kan vises og da er det bildeprogramdistributør som skal fastsette aldersgrensen.

Det er for øvrig ikke på noen måte angitt hvor stor en allmenn sammenkomst må være (antall personer) for å omfattes av denne bestemmelsen. Bare «en avgrenset gruppe personer» på et offentlig sted.

Medlemmer:

Actionfilm, Arthaus, Euforia Film, Europafilm, Fidalgo Filmdistribusjon, Nordisk Film Distribusjon, Norsk Filmdistribusjon, Scanbox Entertainment Norway, SF Norge, The Walt Disney Company Nordic, Tour de Force, Twentieth Century Fox Norway & United International Pictures

Norske Filmbyråers Forening Norwegian Filmdistributors' Association

Øvre Slottsgate 12, N-0157 Oslo

Tlf.: (+47) 22 42 48 44, Fax: (+47) 22 42 30 93

E-post: kristin.hoenvoll@norskefilmbyraaersforening.no

Org.nr.: 971 278 919

Kulturdepartementet – side 4

8.3.2.5 Tilgjengeliggjøring av videogram.

Her har departementet tydeligvis tiltro til at bildeprogramdistributør er kompetent til å sette anbefalt aldersgrense (men må følge aldersgrensen Medietilsynet har fastsatt, om filmen er vurdert der).

8.3.3 Avgrensninger.

Vi finner det merkelig at departementet legger til grunn at beskyttelseslovens virkeområde bør avgrenses mot dataspill, slik at den ikke skal legges til grunn innenfor dette området, som i høy grad kan virke skadelig på mindreårige. Selv om den frivillige merkeordningen PEGI har en aldersmerking, finnes det liten kontroll med hvordan dataspill omsettes, spesielt for nettbaserte spill.

8.4.7 Bildeprogramdistributør.

Dette er definert som ett av pliktsubjektene. Den som har ervervet rettighetene av bildeprogrammet på det norske marked, og som *i første ledd* tilgjengeliggjør et slikt bildeprogram. Problemet her er ofte at det kan være *både* en norsk bildeprogramdistributør og en internasjonal som har rettigheter til digitale plattformer som ikke kontrolleres av den norske bildeprogramdistributøren, men er tilgjengelige på det norske marked.

8.5.1 Regulering av skadelig innhold. Skadelighetsnorm.

Vi registrerer at dagens skadelighetsnorm opprettholdes der skadelighet defineres som det som kan «påvirke sinn eller rettsomgrep på en skadelig måte» (§5 tredje ledd i film- og videogramloven) og «kan være skadelig for mindreåriges fysiske, psykiske og moralske utvikling» (§2-7, andre ledd) og at Barnekonvensjonens artikkel 17 tas inn i ny beskyttelseslov der «det avgjørende vil være om et bildeprogram kan skade barns velbefinnende» (injurious to their well-being).

Med «skadelig» skal forstås «de *negative* emosjonelle og kognitive virkningene innholdet i et bildeprogram kan forårsake» og med «alvorlig skadelig» skal forstås det som kan virke «*sterkt* emosjonelt opprivende og/eller *særlig* kognitivt forstyrrende på barn».

Problemet kan være at bestemmelsene skal ta utgangspunkt i «mindreåriges tålegrenser og disses normer». Dette vil kunne variere fra barn til barn, men vil i noen grad kunne vurderes av dem som er nærmest til dette: foreldre og foresatte, mens ansvaret for å sette aldersgrenser og informere om disse vil ligge hos andre.

Medlemmer:

Actionfilm, Arthaus, Euforia Film, Europafilm, Fidalgo Filmdistribusjon, Nordisk Film Distribusjon, Norsk Filmdistribusjon, Scanbox Entertainment Norway, SF Norge, The Walt Disney Company Nordic, Tour de Force, Twentieth Century Fox Norway & United International Pictures

Norske Filmbyråers Forening
Norwegian Filmdistributors' Association

Øvre Slottsgate 12, N-0157 Oslo

Tlf.: (+47) 22 42 48 44, Fax: (+47) 22 42 30 93

E-post: kristin.hoenvoll@norskefilmbyraaersforening.no

Org.nr.: 971 278 919

Kulturdepartementet – side 5

8.5.2 Tilgjengeliggjøring av alvorlig skadelig innhold.

Vi ser, i likhet med departementet, ingen grunn til å skille mellom kino («framsyning i næring») og andre plattformer, slik §13a i film- og videogramloven gjør når det gjelder hva som kan vises av kjønnslige skildringer (i dag for de over 18 år). De alminnelige grensene i straffeloven bør kunne gjelde. Dette vil ventelig gjøre det lettere å vise kjønnslige skildringer som inngår i utfordrende kvalitetsfilm, uten at det burde skape noen grobunn for kinovirksomhet basert på pornografisk innhold. Som høringsinstans er vi bedt spesielt om å kommentere dette.

8.6.2 Aldersgrenser. Aldersgrenseinndeling.

Av de tre alternativene vi er blitt bedt om å ha et syn på, kan det være fornuftig med en inndeling som i større grad er basert på barn og unges utviklingstrinn, selv om nåværende ordning er veletablert. Vårt forslag er imidlertid: **Alle – 7 år – 10 år – 13 år – 16 år.** 16 år bør være øvre og absolutt aldersgrense. Denne er 15 år i Danmark og Sverige, land vi absolutt kan sammenligne oss med.

8.6.3.1 Fastsettelse av aldersgrenser for kinofilm – statlig forhåndskontroll.

Vi er forundret over at departementet ønsker å opprettholde ordningen med statlig forhåndskontroll av kinofilm ved Medietilsynet. Signalene allerede ved innspillskonferansen på Litteraturhuset i fjor, tydet på noen annet. Når det samtidig foreslås at bransjen selv skal opplyse om anbefalt *målgruppe* for bildeprogrammer, se 8.6.5 (en oppgave Medietilsynet har i dag), og alle andre former for fastsettelse av aldersgrenser overlates til bildeprogramdistributøren, blir det meningsløst å ha statlig kontroll med den medieplattformen barn og unge bruker minst tid på (se bl.a. figur 1 og 2 under 2.2.5).

Dessuten bruker Medietilsynet store administrative ressurser på denne kontrollen. Den er beregnet å koste kr. 5,5 millioner pr. år. For en rekke spillefilmer som går rett på video (uten å gå på kino først), fastsettes aldersgrensen av bildeprogramdistributøren. Selv om visningssituasjonen er noe mer krevende, rimer det dårlig med ønsket om lik praksis rettet mot tilgjengeliggjøringen for allmennheten (8.3.2.1). Kinodistributørene (bildeprogramdistributørene) er absolutt i stand til å vurdere aldersgrensene selv, slik resten av bransjen gjør. Medietilsynet kan heller være et organ man kan konsultere i tvilstilfeller. All erfaring fra andre land der bransjen selv har dette ansvaret tyder heller på at aldersgrensen i tvilstilfeller går opp.

Medlemmer:

Actionfilm, Arthaus, Euforia Film, Europafilm, Fidalgo Filmdistribusjon, Nordisk Film Distribusjon, Norsk Filmdistribusjon, Scanbox Entertainment Norway, SF Norge, The Walt Disney Company Nordic, Tour de Force, Twentieth Century Fox Norway & United International Pictures

Norske Filmbyråers Forening
Norwegian Filmdistributors' Association

Øvre Slottsgate 12, N-0157 Oslo

Tlf.: (+47) 22 42 48 44, Fax: (+47) 22 42 30 93

E-post: kristin.hoenvoll@norskefilmbyraaersforening.no

Org.nr.: 971 278 919

Kulturdepartementet – side 6

Ledsagerregelen er mer i harmoni med at foreldre og foresatte kjenner sine barn og er de som er best skikket til å vurdere deres tålegrense og modenhet. At ledsagerregelen ikke avgrenses som tidligere, men kan «overprøves» av foresatte, er et skritt i riktig retning.

Finansiering av forhåndskontrollen ble vedtatt i hui og hast med virkning fra 1.1.2013, og oppleves som en form for «ikke helt gjennomtenkt kompromiss» som det gjenstår å se hvordan fungerer i praksis. Vår mening er at dette er en unødvendig avgift, som naturlig nok vil falle bort om bransjen selv setter aldersgrensene. Dagens ordning hvor kinoledet avgiftsbelegges for alderssetting, kan være konkurransevridende og føre til at verdifull film går rett på andre visningsplattformer, som ikke er avgiftsbelagt.

8.6.3.2 Unntak fra kravet om statlig forhåndskontroll.

Unntak for filmer med øvre aldersgrense (såkalt «voksenfilm») er naturlig, og her får altså bildeprogramdistributøren selv velge. Dette er inkonsekvent i forhold til ordningen for øvrig. Det får også uheldige utslag som for dokumentarfilmer, som ventelig har begrenset med inntekspotensial og derfor i dag velger 18 års aldersgrense selv, for å unngå avgiften (som nevnt under utkastets 8.6.3.3).

At filmfestivaler unntas for forhåndskontroll er naturlig, men vi er skeptiske til hvorfor *lokalt produsert stoff* skal unntas. Hva er det som skulle tilsi at ikke dette også burde være gjenstand for aldersgrensesetting?

8.6.3.3 Fastsettelse av aldersgrense for andre bildeprogrammer.

Som allerede påpekt, mener vi det er ulogisk og uforståelig at det her er slik at bildeprogramdistributøren selv kan fastsette aldersgrensen (på ulike plattformer), så lenge dette ikke er i strid med straffelovens §§ 204, 204a eller 382.

8.6.3.4 Unntak for plikten til å sette aldersgrense.

Vi har forståelse for de unntak som her listes opp og hva de i hovedsak inneholder, men vil minne om at nyheter og aktualitetsstoff (iblant også musikkvideoer) uten forvarsel kan inneholde sterkere bilder fra virkeligheten som overgår de fleste fiksjoner med høy aldersgrense.

Medlemmer:

Actionfilm, Arthaus, Euforia Film, Europafilm, Fidalgo Filmdistribusjon, Nordisk Film Distribusjon, Norsk Filmdistribusjon, Scanbox Entertainment Norway, SF Norge, The Walt Disney Company Nordic, Tour de Force, Twentieth Century Fox Norway & United International Pictures

Norske Filmbyråers Forening
Norwegian Filmdistributors' Association

Øvre Slottsgate 12, N-0157 Oslo

Tlf.: (+47) 22 42 48 44, Fax: (+47) 22 42 30 93

E-post: kristin.hoenvoll@norskefilmbyraaersforening.no

Org.nr.: 971 278 919

Kulturdepartementet – side 7

8.6.4 Tilknyttet innhold.

Her er nok et eksempel på at departementet vil overlate til distributørene å vurdere innhold som formidles i tilknytning til bildeprogram, men som ikke selv defineres som bildeprogram (for eksempel trailere) slik at det må være egnet for samme aldersgruppe som bildeprogrammet, mens selve bildeprogrammet ikke kan overlates til distributøren å vurdere.

8.6.5 Målgruppeanbefaling.

Departementet ønsker at *bransjen selv* skal opplyse om anbefalt målgruppe for bildeprogrammene, mens aldersgrensene som fastsettes basert på antatt skadevirkning skal bestemmes av et statlig organ (Medietilsynet). Igjen finner vi dette ulogisk og kompliserende, fordi dette medfører at to ulike aktører skal gi ulike opplysninger om samme bildeprogram, men med forskjellig vinkling. Det naturlige ville være om samme instans gjorde dette. Vi er altså ikke uenige i at bildeprogramdistributøren bør fastsette målgruppe, men vi mener distributøren også bør gi anbefalt aldersgrense.

Siden denne informasjonen er foreslått lovpålagt (8.8), vil det lett kunne bli et betydelig merarbeid som må samordnes i høy grad for å synkroniseres slik at ingen velger film etter anbefalt målgruppe før aldersgrensen er fastsatt.

Som høringsinstans mener vi plikten til å opplyse om anbefalt målgruppe må baseres på en frivillig ordning (ikke lovfestes) og gjelde alle bildeprogrammer.

8.6.6 Fraråding.

Med en bedre og mer nyansert og oppdelt aldersgrensesetting som vi har anbefalt (se under 8.6.2) med aldersgrensene: Alle – 7 år – 10 år – 13 år – 16 år (uansett hvem som fastsetter disse), mener vi, som departementet, at alders-grensene bør *rendyrkes* og at bruken av fraråding bør opphøre.

8.7.1. Plikt til å sikre at aldersgrensen overholdes. Generelt.

Siden kinovisning (under pkt. c: fremvisning ved allmennsammenkomst) er det som opptar Norske Filmbyråers Forening, regner vi det som kinoenes ansvar (visnings- og omsetningssted) å iverksette rutiner for kontroll av alder ved tilgjengeliggjøring av bildeprogram.

Medlemmer:

Actionfilm, Arthaus, Euforia Film, Europafilm, Fidalgo Filmdistribusjon, Nordisk Film Distribusjon, Norsk Filmdistribusjon, Scanbox Entertainment Norway, SF Norge, The Walt Disney Company Nordic, Tour de Force, Twentieth Century Fox Norway & United International Pictures

Norske Filmbyråers Forening Norwegian Filmdistributors' Association

Øvre Slottsgate 12, N-0157 Oslo

Tlf.: (+47) 22 42 48 44, Fax: (+47) 22 42 30 93

E-post: kristin.hoenvoll@norskefilmbyraaersforening.no

Org.nr.: 971 278 919

Kulturdepartementet – side 8

Selv om det her tidvis kan være vanskelig med fullstendig kontroll ved kinosentre som har felles innslippspunkt for flere saler, er kontrollen her langt bedre enn for andre plattformer der bildeprogram vises, der kontrollen, etter vår mening, er illusorisk og ved formidling fra utenlandske tilbydere i blant ikke til stede i det hele tatt.

Kontroll av omsetning ved betalingskort (for fysiske videogram og audiovisuelle betalingstjenester) kan nok fungere, mens kontroll av gavekortløsninger og faktura er svært omfattende.

8.8 Plikt til å informere om aldersgrenser.

Vi er enige med departementet om at det bør være plikt til å informere om aldersgrenser og at dette bør være tilgjengelig på «planleggingsstadiet» - altså før man gjøre sine valg. Denne informasjonsplikten bør derimot ikke lovfestes, fordi det kan være en lang rekke kanaler der det informeres om film, som ikke alltid vil fange opp denne informasjonen.

Som foreslått (punkt c), er det naturlig at visnings- og omsetningssted, dvs. kinoene, er de som plikter å påse at aldersgrense for bildeprogram opplyses ved deres annonsering og ved billettkjøp, og som informasjon på visningsstedet (kinoen).

8.9.1 Klageadgang og oppfølging av beskyttelsestiltak. Klageinstans.

Vi mener altså at aldersgrensene prinsipielt bør fastsettes av bransjen (bildeprogramdistributørene) selv på alle områder, også på kino. Behovet for en klageinstans vil i så fall være svært liten fra bransjens side.

Om departementet velger å opprettholde forslaget om at Medietilsynet fortsatt skal fastsette aldersgrenser for kinofilm, og bare der, er det uhyre viktig at klageinstansen (Medieklagenemda er foreslått) kan behandle en eventuell klage raskt. Svært mange filmer kommer til landet tett på premieren og da må en klage kunne behandles så fort som mulig, helst før publikum får adgang til å kjøpe billetter.

8.9.2 Klager på aldersgrenser fastsatt av Medietilsynet.

Hvis departementet fastholder at Medietilsynet skal sette alle aldersgrenser for film på kino, forutsetter vi at dette tilsynet er statens organ med kompetanse for å sette slike grenser. Barneombudets klageadgang bør derfor bortfalle.

Medlemmer:

Actionfilm, Arthaus, Euforia Film, Europafilm, Fidalgo Filmdistribusjon, Nordisk Film Distribusjon, Norsk Filmdistribusjon, Scanbox Entertainment Norway, SF Norge, The Walt Disney Company Nordic, Tour de Force, Twentieth Century Fox Norway & United International Pictures

Norske Filmbyråers Forening
Norwegian Filmdistributors' Association

Øvre Slottsgate 12, N-0157 Oslo

Tlf.: (+47) 22 42 48 44, Fax: (+47) 22 42 30 93

E-post: kristin.hoenvoll@norskefilmbyraaersforening.no

Org.nr.: 971 278 919

Kulturdepartementet – side 9

Om bransjen selv (bildeprogramdistributørene) kan fastsette aldersgrensene, bør derimot Barneombudets klageadgang opprettholdes, slik at dette kan være en påklager i de tilfeller deler av offentligheten eller Barneombudet selv mener en aldersgrense strider mot beskyttelseslovens intensjoner.

8.13 Etableringen av bransjeorgan og en samreguleringsmodell.

Idéen om et bransjeorgan for samordning av aldersgrenser og andre oppgaver i forbindelse med beskyttelse av mindreårige er vi i utgangspunktet positive til, men ser samtidig ikke helt hensikten for oss hvis vi ikke har noen påvirkning av aldersgrensene (hvis disse fastsettes av Medietilsynet).

Konklusjon:

Etter Norske Filmbyråers Forenings mening er det slik at bildeprogram beregnet på alle under 16 år («voksenfilm») bør

- ha aldersgrenser for å beskytte mindreårig barn og ungdom
- ha aldersgrensene: Alle – 7 år – 10 år – 13 år – 16 år. Fraråding bør opphøre.
- gi foresatte anledning til å ta med sine barn til og med 13 års aldersgrense
- ha anbefaling om målgruppe for filmen
- gi aldersgrenser av bransjen selv (bildeprogramdistributørene), også på kino
- kunne konsultere Medietilsynet i tvilstilfeller (bl.a. mot straffeloven)
- kontrolleres i størst mulig grad, for allmenn sammenkomst (inkl. kino) på visnings- og omsetningssted (kinoen)

Med vennlig hilsen
for **NORSKE FILMLBYRÅERS FORENING**

Guttorm Petterson
Styreleder

Medlemmer:

Actionfilm, Arthaus, Euforia Film, Europafilm, Fidalgo Filmdistribusjon, Nordisk Film Distribusjon, Norsk Filmdistribusjon, Scanbox Entertainment Norway, SF Norge, The Walt Disney Company Nordic, Tour de Force, Twentieth Century Fox Norway & United International Pictures